

беше церковная ограда слаба, гледа са отъ всаде. И той часъ изля ся отъ свие единъ градъ като орѣхи. Ала мало держе и премина. Тогива прииде единъ священникъ у церквата и каза ми, како приише Пазвантски хайдути колко двѣ хиляди и строшили порти и врата и у нашия метохъ кондисали, и вся мои вещи удержали¹⁾. Ами азъ камо да пойда, замаяхъ ся.

Тогива имаше тамо бегликчий киръ Костадинъ сась чофадаръ²⁾, сась бостанджий, и до 60 души сась него пазаргедени³⁾ овчари — приишли бѣха да уземать овци за бегликъ по обичаю. И пратихъ того священника до него. И приидоша неговии челоувѣци и узеха мя отъ церква и приведоша ме на неговий конакъ. И сѣдахъ тамо 19 дни. И тамо имаше отъ Пазванските на конакъ: пияни бѣха и чиняха зло. Того ради узе⁴⁾ двоица челоувѣци отъ агата имъ, що беше Гошанцали — Халиль⁵⁾, та сѣдахъ тамо; сась насъ ведно хлѣбъ ядыха. Дохождаха отъ вонъ и карджалии, и азъ сѣдахъ между тѣхъ, влашка качула⁶⁾ имажъ на главу мою; зовяха ме язаджи Стоянь⁷⁾. Не можахъ ни дѣ чета нящо, ни молба да сторя,

У единъ день рече ми Костадинъ чорбаджи: „Ний, рече. хочемъ да поидемъ на Терново, ала презъ Влашко, почто не смѣимъ отъ карджалиите да поидемъ отъ право⁸⁾. Ами азъ наченахъ да мисля, какво да учиня? Да остана на Плевень между карджалиите самъ, не бива; да пойда на Враца — не смѣя; да пойда сась нихъ на Влашко — какво да сторя?⁹⁾ Ще ми ся да пойда на Враца, ала не смѣя да узема турчинъ ясакчия¹⁰⁾, да не скажи някому по вонъ¹¹⁾; ами узехъ едного челоувѣка христианина отъ Костантинъ чорбаджи.

И востанахме нощемъ (а нощъ мала, по майя мѣсеца) четворица души презъ горieto, презъ полето — на посока, а не у путь. И поидохме до Искре¹²⁾ рѣка, а оная рѣка безъ ладия не се минува никакъ. Има село Коюнлари насрѣща. Викаме, — не са чува отъ рѣчнии шумезъ. Челоувѣкъ не са явяеть никако, а вечеръ настана, дождъ идеше. Да пустимъ пушка, не смеимъ — да не има у село някои Пазванскии хайдути. Какво да сторимъ — замаяхми ся. Хеле видѣхме едного

¹⁾ Присвоили. ²⁾ Прислужникъ. ³⁾ Отивящи на пазаръ. ⁴⁾ Киръ Костадинъ. ⁵⁾ Единъ отъ виднитѣ военачалници на Пазвантоглу, който по сетне по заповѣдь на Пазвантоглу превзель Бѣлградската крепость. ⁶⁾ Съ влашка качула, калпакъ. ⁷⁾ Писаръ Стоянь. ⁸⁾ На право. ⁹⁾ Тамъ. ¹⁰⁾ Вържженъ водачъ. ¹¹⁾ Да не би да ме изкаже. ¹²⁾ Искъръ.